

(Mt1,18-24) A mai vasárnap karácsony előtt az utolsó. Sokunk csomagol majd ajándékokat a hátralévő néhány napban. Isten is ajándékokat csomagolt nekünk – jövendöléseket, melyek titokzatosak voltak a kimondásuk idején a próféták által, évszázadokkal a beteljesülésük előtt. Ezeket a jövendöléseket bontogattuk ki advent folyamán. Ezt úgy tesszük, hogy megnézzük, ezek hogyan teljesültek a maguk idejében. Ma az egyik legígéretesebb jövendölést csomagoltuk ki, melyet az első olvasmány mutatott be. Ebben Juda Ahaz nevű királyával találkozunk, aki Dávid utódja volt. Ha az ő helyébe egy idegen uralkodót ültettek volna trónra Izrael és Damaszkusz királyai, kipusztították volna a Dávid királyi családját. Ez pedig meghiúsította volna Isten ígértét Náthán prófétának, vagyis hogy a Dávid trónján örökre az ő örökösei uralkodnak majd. Krisztus örök királyságával ez az ígértet csodálatosan beteljesülne. Izajás próféta Ahaznak azt mondta, hogy csak Istenben bízzék. Ehelyett Ahaz az üdvösségét egy veszélyes idegen szövetségben kereste.

Minthogy Isten ígérete volt a tét, Izajás javasolt egy szokatlan megoldást. Ahaz nevezzen meg bármilyen jelet, legyen az mély, mint az alvilág vagy magas, mint az ég. Ám Ahaz nem kívánt megbízni az Úrban, tehát lelkiismereti aggályt színélve elutasította Izajás ajánlatát. Mikor mi hűtlenek vagyunk, Isten akkor is hűséges marad (2Tim2,13), tehát nem tagadta meg tőlünk az Ő csodálatos jeladását. Izajás így szólt: „Hallgass rám, Dávid háza! Nem elég-e, hogy az embereknek alkalmatlankodol, muszáj Istent is zaklatnod? Ezért az Úr maga adja majd meg ezt a jelet: a szűz megfogán és fiat szül, és Emmánelnek nevezi majd őt.” A mai evangéliumban az evangélista biztosít minket arról, hogy ez a jövendölés beteljesült, amikor Szűz Mária a Szentlélek által megfoganta Jézus Krisztust. A héber kifejezés Izajás jövendölésében ifjú hajadont jelent, de szűznek van lefordítva héberrel görögre, zsidó írástudók által, már Kr. előtt 132-ben.

Isten elsődleges célja a jövendölésekkel az volt, hogy hitelesítse az Ő elkövetkező beavatkozásait az emberi történelemben, de voltak további céljai is. A szülők becsomagolják ajándékaikat, hogy növeljék gyermekeik csodálatát és izgalmát. Isten is így tett, amikor a jövendöléseit a titkok fátyolába burkolta, amíg be nem teljeselek. Képzeljünk el kisgyermeket, akik a karácsonyfa alatt szabadon rakosgathatják az ajándékokat, de kinyitniuk sohasem szabad. Az első, a történelmi advent idején a zsidóknak közösen kellett elviselniük a képzeletbeli gyermekek sóvárgását. Milyen áldottak vagyunk mi ma, miután Jézus Krisztusban megvalósultak az elképesztő ősi jövendölések! Urunk maga ennyit mondott az apostolainak: „Sok próféta és király akarta látni, amit ti láttok, és nem látta, hallani, amit ti hallotok, és nem hallotta” (Lk10,24b). A szívünkben mélységes hálával a szűz-szülte Emmánel iránt, tápláljuk magunkban egy gyermek csodálkozását és izgalmát! Amen!

English / 2016 Advent 04 A

(Mt1:18-24) This Sunday marks the final countdown for Christmas. Many of us will be wrapping gifts during the next few days. God has also wrapped gifts for us – prophecies that He packaged in mystery when they were announced by His prophets many centuries in advance of their fulfillment. We have been unwrapping these prophecies throughout Advent. We do this when we see how each prophecy was fulfilled in its own time. In today's gospel, we unwrapped one of the choicest prophecies – the one featured in today's first reading. Therein, we meet King Ahaz of Judah, who was King David's successor. After placing a foreigner on his throne, the kings of Israel and Damascus would have exterminated the royal family of David. This in turn would have nullified the promise God had made through Nathan the prophet: that David's heir would reign forever on his throne. This promise would be marvelously fulfilled in the eternal kingship of Christ. The Prophet Isaiah told Ahaz to trust in the Lord alone. Instead, Ahaz expected his salvation from a disastrous foreign alliance.

Since God's own promise was at stake, Isaiah made an unprecedented offer. Ahaz could name any sign – be it deep as the netherworld or high as the sky. But Ahaz wasn't willing to trust in the Lord so, feigning a religious scruple, he rejected Isaiah's offer. When we are unfaithful God still remains faithful (2Tim2:13), so He didn't deny us His amazing sign. Isaiah said, "Listen, O house of David! Is it not enough for you to weary men, must you also weary my God? Therefore, the Lord himself will give you this sign: the virgin shall conceive, and bear a son, and shall name him Emmanuel." In today's gospel, the evangelist assures us that this prophecy was fulfilled when the Blessed Virgin Mary conceived Jesus Christ through the power of the Holy Spirit. The Hebrew

word in Isaiah's prophecy that is translated as virgin means young maiden. But when this Hebrew passage was translated into Greek by Jewish scribes before 132 B.C., the word in question was translated as virgin.

God's first purpose in giving prophecies was to authenticate His subsequent interventions in human history, but He had other reasons as well. Parents wrap presents to intensify their children's wonder and excitement. God did likewise when He shrouded His prophecies in mystery until the time of their fulfillment. Imagine little children who could handle their presents under the Christmas tree, but were never allowed to open them! During the long centuries of the first, historical Advent, the Israelites must have shared the acute longing of these imaginary children. How blessed we are to live today following the amazing fulfillment of ancient prophecies in Christ Jesus! Our Lord Himself said as much to His disciples: "Many prophets and kings wanted to see what you see but did not see it, and to hear what you hear but did not hear it." (Lk10:24b) With profound gratitude in our hearts for the virgin-born Emmanuel, let's nurture within us a child's sense of wonder and excitement!
Amen!